

PETRALOUISE MURIS

**Klurk
van de
planeet Naar**

© Klurk van de planeet Naar.
Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.

BLADZIJ

HOOFDSTUK

3	1 Klurk.
5	2 Alarm in het ruimteschip.
8	3 De planeet Jojo.
12	4 Bij ons is vrolijk gewoon.
16	5 Het paarse zand.
19	6 Klurk is een schurk.
22	7 'Jij bent geweldig Klurk!'
25	8 Kapitein Klurk.

HOOFDSTUK 1 KLURK.

Ver van onze planeet Aarde staat een stipje in het heelal.

Hier denkt iedereen dat het een sterretje is.

Niemand weet dat het een planeet is zoals onze aarde.

Die planeet heet "Naar" en zijn bewoners heten "Naarlingen".

De Naarlingen zien er niet hetzelfde uit als mensen. Zij zijn groen en hebben een neus als een gietertje.

Op een dag heerst er een ziekte op de planeet Naar. Het is een ziekte waar iedereen vrolijk van wordt. Dat zijn de Naarlingen niet gewend, zij voelen zich ziek.

Zij gaan niet naar hun werk maar liggen in hun bed.

Zij zijn snipverkouden en rillen van de kou.

De ziekte wordt daarom

al gauw de vrolijkheids - griep genoemd.

Er zijn geen pillen of drankjes tegen te krijgen.

Daarom moet er buiten de planeet in het heelal naar gezocht worden.

Er zijn zeven bewoonde planeten in het heelal die redelijk dichtbij zijn.

Op één daarvan zal het middeltje wel te koop zijn.

Nu moet er nog een astronaut gezocht worden die niet ziek is.

Die moet het middeltje gaan halen.
Wie zou dat kunnen zijn nu haast elke astronaut
ziek op bed ligt?
In ieder werelddeel wordt naar de geschikte
persoon gezocht.
Uiteindelijk vinden zij iemand die niet ziek is.
Dat is Klurk, hij is achttien jaar.
Het is een man uit Rot, dat is een groot werelddeel
op de planeet Naar.
Helaas weet Klurk niet hoe je een ruimteschip moet
besturen, hij kan alleen schilderen.
Daarom moet hij eerst leren hoe alles in zijn werk
gaat. Hij moet immers dat ruimteschip in zijn eentje
gaan besturen.
Omdat Klurk niet zoveel van ruimtevaart weet,
stuurt de President hem naar een
ruimtevaartschool.
Hij moet leren om zonder zwaartekracht in de lucht
te kunnen zweven en hij moet in een supersnelle
draaimolen rondtollen.
Dat wordt helemaal niks.
Daarom bouwen de Naarlingen een computer
gestuurd ruimteschip, zonder stuur.
Er zijn geen ingewikkelde dingen ingebouwd, alleen
een microfoon, een toetsenbord en een oranje
hulpknop en wat lampjes.
Hij zal het ruimteschip met zijn stem kunnen sturen.
Hij moet alleen de woorden leren om het
ruimteschip te besturen.

Klonk is omhoog en klank is omlaag.
Rechts is klenk en Links is klink.
Stoppen is floep.
Dat is alles, het zijn maar vijf woorden.

Het duurt een tijd voor hij deze woorden onder de knie heeft, daarom schrijft hij ze op zijn hand.

Er zijn dagen voorbij. Nu is de tijd aangebroken dat Klurk de ruimte in wordt geschoten.

Er is immers snel een geneesmiddel nodig tegen de vrolijkheids griep.

Eerst moet Klurk een bad nemen, daarna wordt hij in zijn ruimtepak gehesen en naar het ruimteschip gebracht.

Hij krijgt te horen dat hij vooral zijn helm niet mag afzetten.

Via zijn helm heeft hij contact met zijn thuisplaneet. Nogmaals wordt hem gezegd hoe hij het schip moet besturen.

Klurk luistert met een half oor, hij heeft immers alles op zijn hand geschreven?

Iedereen verlaat het ruimteschip dan begint het aftellen: "1. 2. 3. 4. 5. Hoppa!"

Bij ons zou dat optellen zijn, maar op Klurks planeet is nu eenmaal alles anders.

Zonder dat Klurk maar iets gedaan heeft schiet het ruimteschip het heelal in.

Alles is automatisch afgesteld.

In het commandocentrum op de planeet Naar is opeens een computerstoring. Iedereen is bezig de computers weer op gang te krijgen.

Klurk schrikt als hij opeens gepiep en geknars hoort in zijn helm.

Hij doet zijn helm af omdat het geluid hem irriteert.

HOOFDSTUK 2 ALARM.

Klurk zingt: 'klink, klonk, klenk klank, ik vlieg hier met een lege tank.'

Het ruimteschip begint hevig te tollen.

Het ruimteschip draait heviger rond dan de snelste draaimolen.

'Ha, ha, ha, help, ik wordt misselijk!' lacht Klurk.

Klurk lacht namelijk alleen als hij bang of boos is.

Op zijn planeet is dat normaal.

'W, wacht eens hoe zit het ook al, w, weer?'

stamelt Klurk: 'even op mijn hand kijken daar heb ik de vijf woorden opgeschreven en wat die be, betekenen.'

Ondertussen draait het ruimteschip loeisnel rond.

'Hi, hi, hi, o hellupie, ik ben in bad geweest, nu is mijn hand schoon. Wat waren de woorden ook alweer?'

In zijn helm klinkt een stem: "je zult het ruimteschip nu zelf moeten besturen want we hebben hier een computerstoring. Wij hebben het ruimteschip niet meer onder controle. Ben je daar Klurk? Wat raar ik krijg geen antwoord. Klurk? Klurk hoor jij mij?"

Klurks helm ligt achter hem op de vloer.

Hij heeft de stem niet gehoord.

Rode lichten gaan uit en aan en er klinkt een alarm.

"Pu, ie... Pu, ie...Pu, ie." Het houdt maar niet op.

Klurk kijkt vrolijk, niet dat hij zich vrolijk voelt, hij is doodsbang. Hij weet de vijf woorden niet meer.

Hij begint koortsachtig gebruik te maken van zijn hersens. Maar het blijft stil in zijn hoofd.

Er gaat een ander signaal af in het ruimteschip. Een groene lamp waarschuwt dat Klurk een ster nadert.

‘O nee, hi, hi, hi,’ giechelt Klurk: ‘dadelijk slaat het ruimteschip te pletter op die ster. Wat is dat voor een ster? O nee, het is een vloeibare gasster. Ik ga dood, ik ga dood, ha, ha, ha’ schatert hij. Hij huilt van het lachen.

‘Wacht eens ik weet opeens weer een woord, ik moet dat gauw in de microfoon zeggen. “FLOEP!” In het ruimteschip is het opeens doodstil. Klurk hoort geen motor, geen enkele alarmbel. Het ruimteschip is wel plots gestopt maar drijft langzaam in de richting van de grote gasster. Klurk kijkt uit het raampje naar de grote ster. Het is een ster die dan blauw, roze of groen kleurt. Klurk is erg bang. Hij weet zeker dat hij nooit meer thuiskomt.

Waar is zijn thuisplaneet eigenlijk?

Hij tuurt links en rechts, overal zijn stippen.

Er staan duizenden stippen in het heelal.

‘Welke stip is de planeet Naar? Ha, ha, ha, ik weet niet eens hoe ik thuis moet komen.’ grinnikt Klurk. Hij kijkt nog eens vrolijk naar de gasster die nu wel aardig dichtbij komt.

‘Ha, ha, ha,’ kreunt Klurk: ‘ik weet weer een woord maar ik weet niet of dat het juiste is. Nu of nooit, misschien stort ik straks op die ster.’

Zijn lippen raken de microfoon: “KLANK!”

De motor van het ruimteschip start onmiddellijk en daarom gaat het met een razende vaart omlaag.

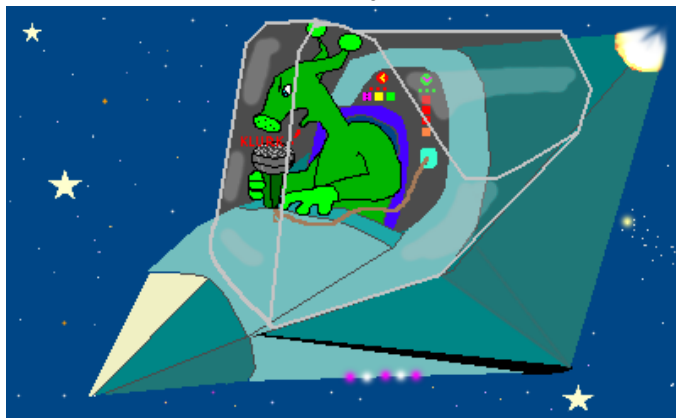
Niet omlaag naar de ster.

Nee, gelukkig gaat het schip omlaag de ruimte in.

In het heelal is geen omhoog of omlaag.

Het ruimteschip stuurt gewoon een kant op.
Klurk kijkt boos, dat is een teken dat hij is opgelucht.
Nu moet hij zich de andere woorden nog herinneren.

'Ze leken op Klurk,' denkt hij.

Hij schreeuwt in de microfoon: 'KLURK, KLURK.'
Het ruimteschip reageert niet.

'KLARK, KLARK!' gilt hij.

Het ruimteschip daalt nog steeds.

'KLORK, KLORK, KLERK, KLERK!'

Tranen biggelen over Klurks gezicht en zijn bekje begint te trillen, hij is angstig.

'Och wat ben ik blij, hi, hi.' lacht hij met een piepstemmetje.

Wij zouden zeggen: 'och wat ben ik bang.'

Dat zou jij ook zijn als je helemaal alleen door de ruimte vliegt en je zou de vijf woorden zijn vergeten. Maar zoals jullie weten zijn de Naarlingen anders dan mensen.

En lag onderin het ruimteschip de helm niet?

Klurk weet niet eens meer dat hij hem op had.

HOOFDSTUK 3 DE PLANEET JOJO.

Klurk kijkt opzij.

'Gelukkig is de ruimte heel groot. Ik moet goed gaan nadenken wat de andere woorden waren. Leken die niet op het woord dat ik al had gezegd? Och nee, die ben ik nu ook al vergeten! Ik heb geen zin meer om medicijnen te gaan halen, ik wil naar huis!'

Onder hem doemt een planeet op.
Een groen lampje licht flitsend op.
Er klinkt een stem:

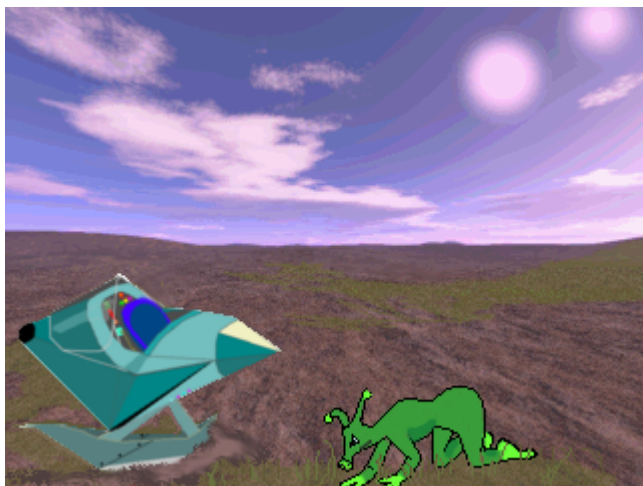
"U nadert de planeet Jojo, dit ruimteschip zal de automatische landing inzetten."

Klurk kijkt verbijstert naar de groene lamp achter zich.

'Ik ga landen, wat moet ik op Jojo doen?
Volgens mij is er geen leven op die planeet.'
Klurk schatert het uit van het lachen: ' ha, ha, hoe moet ik nu van die planeet weer opstijgen?
Ik zit voor eeuwig vast op een onbewoonde planeet!
Wat waren de vijf woorden! WAT WAREN DE VIJF WOORDEN NOU!'

Het ruimteschip gaat door de dampkring van Jojo, het komt netjes neer op de vlakke bodem.
Meteen gaat de doorzichtige kap van het ruimteschip omhoog.
Klurk stapt uit en loopt een rondje om zijn ruimteschip.
'Zouden hier wortels groeien?' denkt hij.

Zover zijn ogen kunnen zien ziet hij alleen gras, zand en steentjes, geen wortelplanten.

Klurk snuffelt met zijn gieterneus over de grond.
'Ik heb zo'n trek in wortelen. Wat jammer dat die niet op Jojo groeien.'

Hij loopt weer naar het ruimteschip en kijkt erin.

'Hé, daar ligt mijn helm. Ik zal even het commando centrum zeggen waar ik ben.'

Klurk zet de helm op.

'Hallo is daar iemand? Ik ben het, Klurk.'

Er klinkt een hoop gekraak dan zegt een stem.

"Wij hoorden niets van jou, er was zeker storing. Waar ben je nu? Ben je al bij de zeven planeten geweest? Heb jij het medicijn?"

'Ik ben op Jojo.' fluistert Klurk.

"Hoe kom je daar' in vredesnaam! Jij bent de zeven planeten allang voorbij gesnord!"

'Mijn ruimteschip doet vreemd.' lacht Klurk.

Hij zegt niet dat hij de vijf woorden is vergeten.

Dat durft hij niet, omdat zij kunnen denken dat hij dom is.

“Geen nood, van hieruit kunnen wij in onze computers kijken of het ruimteschip nog in orde is.”

Klurk doet gauw zijn helm af om maar geen antwoord te hoeven geven.

“Zeg Klurk, jouw ruimteschip lijkt in orde. Wij kunnen niet ontdekken hoe het komt dat jij de zeven planeten voorbij bent. Ga het ruimteschip in en druk op de oranje knop. Klurk? Klurk? Ik denk dat de helm niet werkt. Klurk hoor je mij? De oranje knop!”

Omdat er toch niets te doen is op de planeet Jojo stapt Klurk in het ruimteschip.

De doorzichtige kap blijft open.

Omdat Klurk wil dat de kap dicht moet, rukt en trekt hij er aan.

‘Ga dicht, ga dicht! Die helm ligt ook in de weg!’ gilt hij en smijt het ding achter zijn stoel.

De helm botst tegen de oranje knop waarna de doorzichtige kap afsluit. Klurk denkt dat hij de kap zelf heeft dichtgetrokken.

Hij kijkt boos als teken dat hij trots is.

Opeens start de motor, het ruimteschip stijgt automatisch.

Het gaat sneller en hoger totdat Klurk weer overal stipjes om zich heen ziet.

‘KLORK’ gilt hij door de microfoon.

Hij denkt dat hij zelf het ruimteschip bestuurt.

‘Eindelijk weet ik een woord, het gaat goed zo.’

HOOFDSTUK 4 BIJ ONS IS VROLIJK GEWOON.

Klurk bestuurd het ruimteschip, althans dat denkt hij.

'KLORK, KLERK!' gilt hij door de microfoon.

Toevalliger wijze neemt het ruimteschip dan een bocht wat natuurlijk aan de oranje knop te danken is.

In het commandocentrum op de planeet Naar hebben zij het ruimteschip zo afgesteld dat het naar één van de zeven planeten koerst.

Het duurt niet lang voordat het ruimteschip door de eerste planeet wordt aangetrokken.

De groene lamp flikkert, dan blijft het aan.

Weer klinkt een stem:

"U nadert de planeet Epta, dit ruimteschip zal de automatische landing inzetten."

Het ruimteschip landt nu niet zoals op Jojo als een vliegtuig. Maar daalt langzaam omlaag.

De planeet Epta heeft vele bergen daarom blijft het ruimteschip boven de grond hangen.

Klurk kijkt naar de grond, hij moet toch uitstappen.

'Hoe moet ik het ruimteschip uit? De kap is ook nog dicht.'

Hij begint aan de kap te wrikken maar houdt daarmee op als opeens een rode lamp opflitst.

"ALARM, ALARM, voordat u dit ruimteschip verlaat dient u een zuurstofmasker te dragen.

Daarna moet u deze rode lamp indrukken."

‘Zuurstofmasker? Waar ligt die?’ grinnikt Klurk.
Hij trekt een deurtje open en ja hoor daar vindt hij
zowaar een zuurstofmasker.
Hij zet het masker op en drukt met een bevende
vinger op de knipperende rode lamp.
“PSJT” klinkt het als de doorzichtige kap
openschuift.
Hij springt uit het ruimteschip en ontdekt daarna dat
er een ladder uitgeschoven is.

Daar staat hij dan, boven op een berg.
Hij zal naar beneden moeten omdat hij daar een
huis ziet.
Voorzichtig daalt hij de berg af.
Dan valt zijn oog op een bekende plant.
In plaats van groene bladeren heeft die blauwe.
Hij trekt de plant uit de grond, er hangen paarse
wortels aan.
Voorzichtig neemt hij er een hap van.
‘Mm, dat smaakt goed! Ik word er kwaad van en dat
is een goed teken. Ik eet eerst die wortels dan ga ik
verder naar beneden.’
Terwijl hij zuurstof door zijn gieterneus inneemt, slikt
hij meteen wortels naar binnen.
Hij eet zijn buik te rond en valt daarom meteen
in slaap.

Na een uur komt er toevallig een Epta - bewoner
voorbij met zijn kudde blauwe geiten.
Zij blijven rondom Klurk staan omdat hij naar wortels
ruikt.
‘Waarom blijven jullie staan? Hup loop door!’
De geiten blijven staan, zij likken Klurk.
Dan ziet de Epta - bewoner dat Klurk van een
andere planeet is.

Hij ziet ook dat er een ruimteschip boven de berg hangt.

Hij blaast op een toeter als teken dat hij hulp nodig heeft.

Niet lang daarna komen er Eptars de berg op. Zij dragen van alles mee omdat zij niet weten wat er aan de hand is.

Wat kijken zij verbaast als zij de groene vreemdeling zien.

Omdat Klurk opgetild wordt schrikt hij wakker.

Hij vraagt meteen om het geneesmiddel.

De Eptars lachen en zeggen: 'rustig, rustig, wij brengen u bij iemand die verstand heeft van Buiten Eptars.'

Klurk lacht ook, niet als teken dat hij het gezellig vindt maar omdat hij boos is. Hij wil niet op een brancard liggen. Hij wil niet in een ambulance.

Maar hij heeft geen andere keus, hij ligt vast.

Na een uur berg op en berg af te zijn gereden, rijdt de ambulance een ruimtevaart centrum binnen.

Klurk wordt opgewacht door geleerde Eptars.
Hij wordt losgemaakt en krijgt een zuurstofpak aan.
Klurk voelt zich heerlijk dat kun je zien want hij kijkt ontzettend boos.

Een van de geleerden, doctor Smuik vraagt: 'wie bent u en van welke planeet komt u?'

'Ik ben Klurk en ik kom van de planeet Naar.
Wij hebben pillen of drankjes nodig tegen de vrolijkheids griep.

Iedereen is ziek, er is geen geneesmiddel op onze planeet.'

'Tja, bij ons is vrolijk gewoon.' grinnikt doctor Smuik.

'Maar... als bij jullie vrolijk gewoon is, hoe behandelen jullie dan kwaadaardigheid? Wij voelen ons pas goed en fit als we boos zijn.' legt Klurk uit.

'Daar hebben we wel pillen voor,' zegt doctor Smuik: 'je krijgt die niet als je een boze bui hebt. Nee je krijgt ze alleen als een hele tijd boos bent.'

'Hebben jullie dan geen omkeerpil?'

'Omkeerpil? Ha, ha, u heeft geen medicijnen gestudeerd dat kan ik wel horen.

Wij kunnen u niet helpen meneer Klurk.

Mogen wij alstublieft foto's van u nemen?

En mogen wij een beetje bloed en een stukje huid zodat wij het kunnen bestuderen?'

'Mij best,' zegt Klurk: 'het moet wel snel want ik wil weer verder. Ik heb nog zes planeten te gaan.'

'Ja en nog wat,' vraagt meneer Smuik: 'welke brandstof gebruikt uw ruimteschip en hoe snel kan het vliegen?'

'Ik geloof benzine, ik heb er geen verstand van hoor!'

HOOFDSTUK 5 HET PAARSE ZAND.

Doctor Smuik kijkt hoofdschuddend naar Klurk.

‘Nee, dan hoeven wij niets van uw ruimteschip te weten. Wij gebruiken fotonlicht, dat zegt u zeker niets hè?’

‘J, Jawel hoor,’ stamelt Klurk, hij kijkt meteen naar de grond. Hij durft niet toe te geven dat hij helemaal niets weet.

Hij bukt even omdat hij jeuk aan zijn teen heeft.

‘Kleinste lichteenheid, juist ja.’ lacht doctor Smuik: ‘een prachtige vinding, het kost bijna niets.’

‘Nou, jullie hebben mijn bloed en een stukje vel,’ zegt Klurk: ‘ik ga nu maar naar mijn ruimteschip terug. Dag meneer Smuik, dag allemaal.

Ik hoop dat ik ergens een medicijn tegen vrolijkheid vind.’

De geleerden lachen.

Als Klurk het ruimtevaart centrum uitwandelt roept meneer Smuik hem na: ‘moet u niet weggebracht worden?’

‘Nee meneer Smuik, ik wandel graag.’

Boos kijkend en in zijn zuurstofpak gaat Klurk op pad. Hij loopt en loopt en loopt.

‘Waar is die berg toch! Alle bergen hier lijken op elkaar. Ik moet mijn ruimteschip snel vinden want mijn zuurstof raakt op. Ik moet toch kunnen ademen nietwaar?’

‘Wilt u toch weggebracht worden?’

Doctor Smuik staat plots achter hem.

Klurk schrikt zich wezenloos, hoe komt meneer Smuik zo dicht in de buurt.

Klurk weet zeker dat hij minstens vier kilometer heeft gelopen.
Is meneer Smuik hem gevolgd? En zo ja waarom? Dan ziet hij het ruimtevaart centrum.'
'Ja ik dacht al... ik ga maar terug, want de berg is verder dan ik dacht.' jokt Klurk.
Hij wil niet toegeven dat hij aldoor een blokje rond heeft gelopen.
Doctor Smuik wenkt de ambulance.
'Brengeu jullie hem maar terug, jullie weten de weg.'

De ambulance brengt Klurk naar de plaats waar het ruimteschip hangt.

'Dank jullie wel,' zegt Klurk: 'ik kan het nu wel alleen af. Ik pluk eerst nog wat wortels dan vertrek ik.'

De ambulance rijdt weg.

Klurk plukt wortels die hier en daar groeien.

Na een poosje heeft hij er genoeg en klimt zijn ruimteschip in.

Omdat de wortels ook op zijn stoel liggen gooit hij ze achter hem.

Paars zand stuift door het ruimteschip.

'KLURF!' gilt hij door de microfoon: 'KLURF, KLARF!'

De wortels stoten tegen de oranje knop waarna de kap sluit en de motor start.

Binnen enkele ogenblikken is het ruimteschip terug in het heelal.

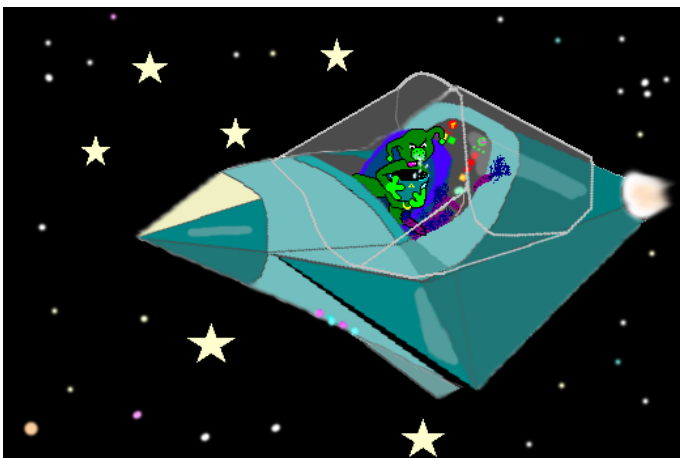
Klurk hangt lui achterover.

Zijn helm ligt bedolven onder de wortels.

Het paarse zand kriebelt Klurk overal.

Opeens kriebelt Klurks gieterneus.

Hij rekt zich uit om zijn helm te pakken maar dan niest hij er per ongeluk in.
'Hatsjie, hatsjie!'

“Zei je wat Klurk? Doet de helm het nu opeens wel? Versta je ons?”

Klurk heeft een natte gieterneus en daardoor heeft hij een andere stem. ‘Knor jullie wle!’

In de helm klinkt een stem: “wie bent u en wat doet u in ons ruimteschip? Het ruimteschip is van de regering van de planeet Naar!”

‘Knik blen ut Klurf!’ wat betekent ‘Ik ben het Klurk!’

“Wij begrijpen u niet, u spreekt een andere taal.

Wij zijn genoodzaakt het ruimteschip op de automatische besturing te zetten.

U zal naar onze planeet getrokken worden om te worden gearresteerd.”

‘KNIK BLEN KLURF!’ gilt Klurk nog eens door de helm. Hij krijgt geen antwoord.

HOOFDSTUK 6 KLURK IS EEN SCHURK.

Het ruimteschip draait.

Klurk hoeft zich geen zorgen meer te maken om de vijf woorden.

De besturing werkt automatisch, daarom eet hij van de wortels.

Hij heeft een boze bui omdat hij weet dat hij gauw thuis zal zijn.

Wij zouden blij zijn.

Hij is zo moe van het eten dat hij als een blok inslaap valt.

Geluidloos vliegt het ruimteschip in de richting van de planeet Naar.

Klurk droomt, hij heeft niet in de gaten dat hij al honderden sterren voorbij is gevlogen.

Hij is bijna thuis.

De planeet komt nu heel snel naderbij.

Dan verandert het ruimteschip opeens van koers, het vliegt rechtstreeks naar een ruimtestation achter de maan.

Klurk slaapt nog steeds.

Hij merkt niet dat het ruimteschip het ruimtestation binnenvliegt.

Er staan geen soldaten klaar om hem mee te nemen.

Dat zou je wel kunnen denken want op Naar geloven zij dat het ruimteschip geakaapt is.

Er sluit een glazen koepel om het ruimteschip.

Zo hebben zij de schurk meteen gevangen.

Klurk snurkt.

Van overal en nergens komen Naarlingen op de glazen koepel af.

Iedereen kijkt naar de slapende Klurk.

Zij denken dat het Klurk niet is.

Zij hebben zo'n beetje allemaal een vraag.

'Hij lijkt op een Naarling, is hij net zo groen?'

'Hij ziet er bijna hetzelfde uit.' zegt een ander.

Weer een ander zegt: 'wat doen we, halen wij hem uit het ruimteschip of laten wij hem daar nog zitten?'

'Is hij niet gevaarlijk?' zegt er één angstig.

'Wat ziet hij er eng uit. Hij heeft paarse vlekken!'

'Hij heeft vast een enge ziekte!'

Alle Naarlingen overleggen met elkaar wat zij met die groen - paars gevlekte man aanmoeten.

Na een uur overleggen zijn zij eruit.

De groen gevlekte kaper moet uit het ruimteschip en naar de gevangenis op de planeet Naar gebracht worden.

Dat gaat niet in hetzelfde ruimteschip maar in een shuttle want daar kunnen meer Naarlingen in.

Vandaag komt de shuttle naar het ruimtestation om etenswaren te brengen en er zullen soldaten aan boord zijn.

Het ziet er slecht uit voor Klurk.

Klurk wordt wakker, hij kijkt verbaasd om zich heen.

‘Blen ik tlhuis?’ snift hij en veegt zijn gieterneus af aan zijn hand.

Hij springt uit het ruimteschip en botst onmiddellijk tegen de glazen wand van de koepel.

“Plof,” Klurk ligt op de grond, hij voelt aan zijn gieterneus. Dan ziet hij dat er Naarlingen rondom de koepel staan.

‘Wlat klijken jullie nou. Laat mlij eruit!’

Hij krijgt geen reactie.

De Naarlingen deinzen opzij om plaats te maken voor een militaire eenheid.

‘Sloldaten... wlat glaan die dloen?’ zegt Klurk.

Klurk staat schaapachtig te kijken.

Dan gaat de glazen koepel omhoog.

De soldaten bespringen de gemene schurk, zij brengen hem meteen naar de spaceshuttle.

Niet lang daarna landen zij op de planeet Naar.

Klurk wordt meteen opgesloten.

In het heelal, achter de maan wordt in het ruimtestation het ruimteschip goed doorzocht.

Er ligt paars stof in en stuk gekauwde wortels.

Men vindt blauwe wortelplanten met paarse wortels er nog aan.

Die planten groeien niet op Naar.

Daar groeien wel wortels maar die zijn oranje en hebben groene bladeren.

Alles wordt naar het laboratorium gebracht om onderzocht te worden.

Ondertussen piekert Klurk zich suf wat hij verkeerd heeft gedaan.

Zijn gieterneus kriebelt gelukkig niet meer.

HOOFDSTUK 7 JIJ BENT GEWELDIG KLURK!

Arme Klurk zit al twee weken in de gevangenis.
Hij zit helemaal alleen in een cel.
Hij begrijpt niet waarom hij daar zit.
Hij denkt dat het door zijn vergeetachtigheid komt
en dat hij misschien het ruimteschip heeft
beschadigd.

De celdeur gaat open, Klurk krijgt onverwachts
bezoek.
Het is de president van de planeet Naar.
Hij is de allerhoogste baas.
Hij bekijkt Klurk van top tot teen.
'Jij bent Klurk hè?'
Klurk zegt: 'ja meneer de president, ik ben Klurk uit
Rot. Het spijt mij erg dat ik uw ruimteschip heb
beschadigd. Ik had ook de vijf woorden vergeten.
Ik weet alleen nog "Klurf."
De president begint boos te schreeuwen omdat hij
vrolijk is: 'jij bent een grappenmaker!
Klurf? Wat betekent klurf!'

Wij zouden lachen maar Naarlingen reageren nu
eenmaal anders.

'Daarmee start de motor en gaat de d, doorzichtige
kap d, dicht.' stamelt Klurk verlegen.
De president schreeuwt heel kwaad en zo hard dat
iedereen wil weten wat er aan de hand is.

Wij zouden het uitproesten van het lachen.

Klurk kijkt naar de grond, hij schaamt zich voor zijn vergeetachtigheid.

Hij zou toch kunnen zweren dat “klurf” het woord was dat de motor startte.

Koortsachtig denkt hij aan de vijf woorden.

Alleen klork en klerk en klurf spoken door zijn hoofd.

‘Was het soms klork?’ vraagt Klurk.

‘Laten we ophouden over de besturing van het ruimteschip. Ik wilde je bedanken voor het geneesmiddel wat jij hebt meegebracht. Je weet wel, die kleurige wortels. Die wortels helpen direct. De koorts gaat weg en de verkoudheid ook.

De vrolijkheids griep is bedwongen. Goed zo Klurk! Jij moet met mij mee om te vertellen waar je die wortels geplukt hebt.

O ja dat is waar ook, je wordt gehuldigd en krijgt de hoogste onderscheiding die er bestaat.’

Klurk heeft geen vrolijk gezicht meer, hij kijkt heel boos wat het teken is dat hij verschrikkelijk trots is.

Klurk gaat met de president mee.

Eerst krijgt hij een uniform aan want Klurk is voortaan astronaut.

Dan krijgt hij een lint om met een grote gouden medaille.

Hij krijgt lekkere oranje wortelsalade en wortelbroodjes en worteldrank. Het wordt een groot feest waar iedereen bij mag zijn.

Als het feest is afgelopen vraagt de president:
'Klurk zou jij nog meer wortels willen halen?
Wij hebben er zoveel van nodig. Op welke planeet
heb je die wortels geplukt?'

Klurk denkt na.

'Hoe heette die planeet met zand en gras? En hoe
heette die paarse planeet?'

Hij denkt heel' diep na.

'Epta, ik was eerst op Jojo.' floept hij eruit.

'Ik was daar in het ruimtevaart centrum.

Hoe heette die meneer ook weer? O ja ik weet het
weer, dat was doctor Smuik!'

'Goed, dan moet je nu goed luisteren Klurk, je moet
tegen meneer doctor Smuik zeggen dat jij de
hoogste baas van Epta wilt spreken. Je moet hem
vragen of wij paarse wortels van Epta mogen
kopen, en wat wij ervoor betalen moeten.

'Hoeveel?' vraagt Klurk.

'Wat wij betalen moeten?' vraagt de president: 'we
betalen in goud. Voor zover dat daar wat waard is.
Wij hebben heel veel wortels nodig want hier wonen
miljoenen Naarlingen.

Het wonderlijke is dat die wortels heel goed
smaken.

Misschien zien zij wat in handel.

Dan kopen wij wortels en zij kopen iets van onze
planeet.

Jij bent geweldig Klurk!'

HOOFDSTUK 8 KAPITEIN KLURK.

Klurk krijgt niet veel rust.
Hij moet naar Epta terug.
Hij krijgt de leiding in een veel groter automatisch
ruimteschip.
Dit keer gaat hij niet alleen, er gaan meer
astronauten mee.

Klurk staat voor de automatische besturing in het
ruimteschip. "KLURF," schreeuwt hij door de
microfoon.
Iedereen in het ruimteschip kijkt vreemd op.
Dat woord hebben zij niet geleerd.
Het ruimteschip reageert niet op dat woord.

Er komt een
leerling astronaut
naar het
besturingspaneel.
'Kapitein Klurk?
Ik wil niet brutaal
zijn hoor.
Klurf is een
verkeerd woord.
Dit ruimteschip
werkt op maar vijf
woorden.
Omhoog is klonk,
omlaag is klank.

Rechts is klenk en links is klink.
Floep is stop.
Uw andere ruimteschip werkte waarschijnlijk op
andere woorden.'

‘Ja, op Klank, klork en Klerk en tja, op klurf.’ twijfelt Klurk.

‘Ik zal de woorden voor u opschrijven,’ zegt de leerling: ‘en hier bij de microfoon opplakken.’

‘Goed zo.’ zegt Klurk trots daar gaan we dan: “KLONK!”

‘Ik vergat bijna te zeggen,’ roept de leerling: ‘dat hier ook een oranje knop zit voor de automatische besturing. En... u kunt op een toetsenbord invoeren naar welke planeet wij gaan.’

Klurk hangt over het toetsenbord.

Hij gebruikt één vinger om het toetsenbord te bedienen.

‘We gaan naar... even intoetsen E P T A.’

‘Mag ik de oranje knop indrukken?’ vraagt de leerling.

‘Natuurlijk, goed jongen.’ zegt kapitein Klurk trots, hij kijkt bozer dan anders.

Zonder de vijf woorden te gebruiken stijgt het ruimteschip en gaat automatisch naar Epta.

Het lukt Klurk om een handel te beginnen in de paarse wortels.

Daarom krijgen de Naarlingen nooit meer de vrolijkheids griep omdat de paarse wortels dagelijks gegeten worden.

En Klurk? Die voelt zich geweldig nu hij zich iedere dag kwaad maakt.

Zijn briefje met de vijf woorden hangt nog steeds naast de microfoon.

Wij voelen ons geweldig als wij vrolijk zijn maar op de planeet Naar is nu eenmaal alles anders.

EINDE.